

اخبار و گزارش های کارگری 23 مهرماه 1405

- جمعی از کارگران بازنشسته کرمانشاه: درد مشترک فریاد مشترک می طلبد
- شعارنویسی برای دادخواهی جاویدنام سحر فلاح در دانشگاه خوارزمی
- تجمع اعتراضی جمعی از متقاضیان پروژه 848 واحدی مسکن ملی (سایت دانشگاه آزاد) دهدشت نسبت به بلاتکلیفی 5 ساله مقابل اداره کل راه و شهرسازی استان کهگیلویه و بویر احمد
- پایان اعتصاب غذای مسعود فرهیخته و زرتشت احمدی راغب
- تاریخ پنجاه ساله ی کانون نویسندگان ایران منتشر شد
- قطعنامه پیشنهادی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران به اجلاس جاکارتا با اکثریت قاطع اعضا تصویب شد
- گزارش نشست منطقه ای اقیانوس آرام درباره بررسی قطعنامه ها و اولویت های آموزشی
- دومین روز اعتصاب نامحدود معلمان مدارس دولتی مادرید اسپانیا برای افزایش دستمزد، کاهش شمار دانش آموزان کلاس ها و بهبود شرایط کاری با تجمع مقابل اداره آموزش منطقه
- تظاهرات هزاران نفر در شهرهای مختلف کلمبیا با فراخوان اتحادیه های کارگری در اعتراض به سیاست های اقتصادی دولت، کاهش بودجه خدمات عمومی و تهدید حقوق کارگران؛ احتمال اعتصاب عمومی در ماه نوامبر
- اعتصاب سراسری کارگران بخش عمومی شیلی برای دفاع از امنیت شغلی، اجرای هفته کاری 40 ساعته و افزایش دستمزدها
- محمود صالحی: رفیق محمود سهامی زاده (مزره) در بیمارستانی از تبریز برای همیشه ما را تنها گذاشت
- جان باختن 3 کارگر مقتنی در ارومیه بر اثر گازگرفتگی
- جان باختن یک کارگر معدن روباز خاک کاشی اردکان در حادثه ریزش

جمعی از کارگران بازنشسته کرمانشاه: درد مشترک فریاد مشترک می طلبد

امروز دیگر دغدغه بازنشستگان و مردم زحمتکش تحت ستم نظام سرمایه داری انگلی و رانتخوار حاکم ، به جای طلب یک زندگی درخور انسان همراه با امکانات رفاهی و معیشت و درمان مناسب به تلاش برای بقا تبدیل شده است !

فشارهای معیشتی و از دسترس خارج شدن حداقل های زندگی ، محرومیت ناشی از تورم و بالا رفتن هزینه های سرسام آور دارو و درمان ، باز ماندن میلیونی کودکان از تحصیل ، ناامیدی و بیکاری جوانان ، هراس از جنگ و نگرانی از آینده نامعلوم .

نفس ها را به شماره انداخته و جانها را به لب رسانده است .

ما بازنشستگان با تجربه تحمل سالها استثمار و بی حقوقی و چشیدن طعم تلخ محروم ماندن از ثروتهایی که خود آفریننده آن بوده ایم ، بار دیگر همزمان با سایر شهرها به خیابان می آییم و علیه تمام مظاهر نابرابری ، فساد و بی عدالتی فریاد برمی اوریم :

آرامش آسایش ، کرامت انسانی ،

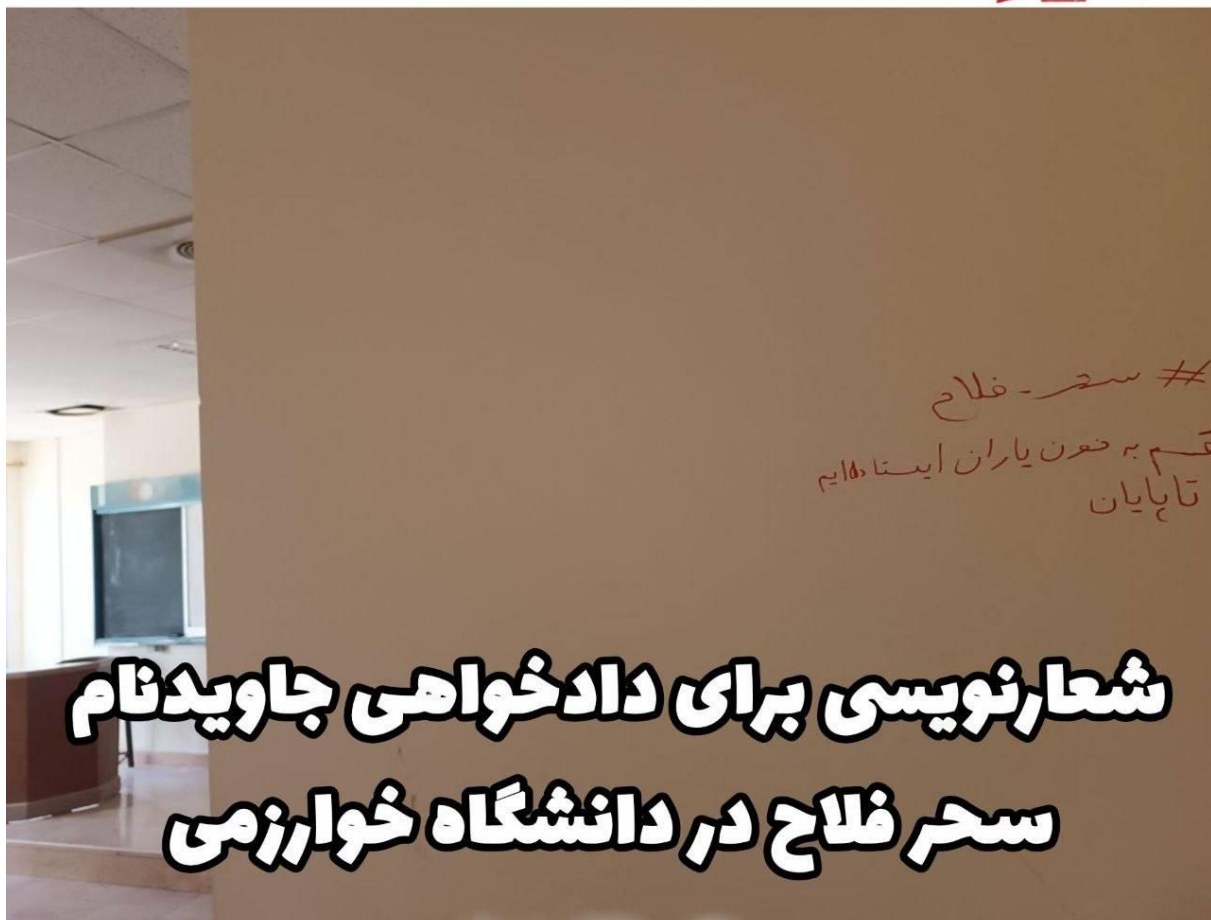
حق مسلم ماست.

وعده دیدار ما :

یکشنبه ۲۶ مهر ۴۰۵ ساعت ۱۰ صبح

مکان: سه راه ۲۲ بهمن ، مقابل اداره کل تامین اجتماعی#کرمانشاه

*شعارنویسی برای دادخواهی جاویدنام سحر فلاح در دانشگاه خوارزمی

X Instagram Telegram
@ANJMOTAHED

جاویدنام سحر فلاح دانشجوی ورودی ۹۸ مدیریت بیمه دانشگاه خوارزمی، در اعتراضات دی ماه سال ۱۴۰۴، به دست نیروهای سرکوب به قتل رسید.

*تجمع اعتراضی جمعی از متقاضیان پروژه 848 واحدی مسکن ملی (سایت دانشگاه آزاد) دهدشت نسبت به بلاتکلیفی 5 ساله مقابل اداره کل راه و شهرسازی استان کهگیلویه و بویر احمد

فیلم و گزارش منتشره در شبکه بتاریخ 23 مهر، از تجمع اعتراضی جمعی از متقاضیان پروژه 848 واحدی مسکن ملی (سایت دانشگاه آزاد) دهدشت نسبت به بلاتکلیفی 5 ساله مقابل اداره کل راه و شهرسازی استان کهگیلویه و بویر احمد، خبر می دهند.

بنا بهمین گزارش، سال 1400، براساس قرارداد منعقد با اداره راه و شهرسازی، وواریزچندین قسط با مبالغ مختلف، دولت می بایست بعد از مدتی خانه هایی در قالب مسکن ملی بسازد و به آنها تحویل دهد.

تابه امروز این کار انجام نگرفته و اکنون که پنج سال از پرداختِ اولین قسط گذشته، در روند ساخت و ساز پیشرفت خاصی صورت نگرفته است و کسی هم پاسخگو نیست.

***پایان اعتصاب غذای مسعود فرهیخته و زرتشت احمدی راغب**

طبق اخبار واصله از سالن ۲/۱۶ #مسعود_فرهیخته معلم زندانی که از ۹ تیر ۱۴۰۵ از سالن ۱۶ زندان مرکزی کرج خارج شده بود و در بند ۲/۱۶ به صورت انفرادی تک نفره و یا دو سه نفره بدون بهرمندی از امکان تماس و یا ملاقات نگهداری می شد و اخیراً هم پس از یک هفته اعتصاب غذا، به مکان نامعلومی دیگری منتقل شده بود، هم اکنون به سالن ۲/۱۶ این زندان برگردانده شده است.

شایان ذکر است در پی مراجعات خانواده به همراه چندی از کنشگران صنفی، مقامات زندان انتقال او به سلول انفرادی را تنبیه این معلم زندانی به واسطه مواضعش عنوان داشتند و تاکید کردند تا زمانی که فرهیخته دست از مواضع اعتراضیش و صدور بیانیه ها بر ندارد، اوضاعش از این هم که هست، بدتر خواهد شد.

طبق این اخبار دریافتی، مسعود فرهیخته پس از حضور در سالن ۲/۱۶ و مطلع شدن از بیانیه های حمایتی همکاران و درخواست از ایشان و #زرتشت_احمدی راغب برای پایان دادن به اعتصاب غذا از سوی فعالان صنفی و سیاسی و حقوق بشری و کانون های صنفی فرهنگیان به اعتصاب غذای خود پایان داده است. تا لحظه تنظیم این خبر، او تماسی با خانواده نداشته و خبر واصله از طریق زندانیان دیگر مخابره شده است.

بر پایه ی این گزارش ارتباطی که این دو زندانی پیش از این از پشت دیوار و یا موقع هواخوری با دیگر زندانیان داشتند هم به دلیل تغییر ساعات هوا خوری قطع شده و یکی از زندانیان، زرتشت احمدی راغب را در بهداری زندان دیده که فشارش روی ۶ بوده و درخواست شکستن اعتصاب را به اطلاع آنها رسانده است.

پیرو آن آقایان مسعود فرهیخته و زرتشت احمدی راغب عنوان کرده اند به احترام همه کسانی که با ابراز نگرانی، خواهان پایان اعتصاب این دو زندانی هستند، به اعتصاب خود پایان خواهند داد.

کمانال فرهنگیان البرز

***تاریخ پنجاه ساله ی کانون نویسندگان ایران منتشر شد**

کتاب «پنجاه سال کانون نویسندگان ایران» در چهار جلد منتشر شد .

این کتاب حاصل پژوهش و گردآوری گروهی از اعضای کانون است که در ابتدای سال ۱۳۹۶ «کمیسئون پنجاه سالگی» کانون را تشکیل دادند و پس از چهارده ماه فعالیت فشرده موفق شدند کار را به سرانجام برسانند. کتاب در سال ۱۳۹۷ با تیراژ کم شمار چاپ شد اما هنگام انتقال از چاپخانه مأموران امنیتی نسخه های کتاب را ضبط و توقیف کردند.

«پنجاه سال کانون نویسندگان ایران» دربرگیرنده ی بخش عمده ی تاریخ پرتلهاب این تشکل مستقل نویسندگان ایران است (انتهای ۱۳۴۶ تا انتهای ۱۳۹۶). هر جلد از این مجموعه ی چهار جلدی

موضوعی مستقل اما مرتبط دارد. در جلد یکم، طی دو دفتر، فعالیت‌های فرهنگی، ضد سانسور و آزادی‌طلبانه‌ی اعضای کانون و مخالفت‌ها و سرکوب‌های دولت‌های مختلف دو حکومت در مقابل آن‌ها، منعکس شده است.

جلد دوم به این پرسش پاسخ داده است که در نیم قرن از حیات کانون کدام نویسندگان ارکان کانون را تشکیل داده‌اند و فعالیت‌های آن را پیش برده‌اند. در بخش دیگری از جلد دوم مقاله‌ها و گفتگوهای برخی اعضای قدیم و جدید گوشه‌های خواندنی تاریخ کانون را نشان داده است.

جلد سوم تمامی به بیانیه‌ها و اطلاعیه‌ها و نامه‌ها و پیام‌های کانون اختصاص دارد؛ بیش از ۵۰۰ بیانیه و اطلاعیه در آن گرد آمده. مجموعه‌ای است از نظرها و موضع‌گیری‌های کانون در دوره‌های مختلف بر بستر پر حادثه و پرچالش تاریخ معاصر. این نه تنها تاریخ کانون که بیانگر بخشی از تاریخ اجتماعی و سیاسی جامعه نیز هست.

در جلد چهارم پوستره‌های منتشر شده‌ی کانون همراه با اسامی هنرمندان طراح و نقاش، و مناسبت مربوط به هر پوستر آورده شده است.

این کتاب منبع بسیار خوبی است برای کسانی که می‌خواهند کانون را بر اساس آنچه کرده است و آنچه بر آن رفته است بشناسند و نیز برای پژوهشگران تاریخ اجتماعی.

اکنون هشت سال از تدوین این کتاب می‌گذرد و پس از بارها ویرایش و پشت سر گذاشتن مشکلات متعدد، «پنج‌جاه سال کانون نویسندگان ایران» به صورت pdf منتشر شده و در صفحه‌ی تلگرام کانون به نشانی:

https://t.me/kanoon_nevisandegane_iran/1741

در اختیار علاقمندان است.

***قطعنامه پیشنهادی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران به اجلاس جاکارتا با اکثریت قاطع اعضا تصویب شد**

قطعنامه دفاع از حقوق معلمان و آموزش عمومی در ایران

پیشنهاد شده توسط: شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

قطعنامه در اجلاس جاکارتا با اکثریت قاطع اعضا تصویب شد.

قطعنامه تأیید می‌کند که:

حقوق تشکلهای صنفی، جزئی از حقوق اساسی و دموکراتیک است. صدای مستقل کارکنان آموزش باید تقویت شود، نه اینکه از طریق پرونده‌سازی‌های قضایی، اعدام و سرکوب سیستماتیک خفه گردد. همه کارکنان آموزش، از جمله زنان معلم، باید از حق برخورداری برابر از فعالیت حرفه‌ای و صنفی، بدون تبعیض، فشار ایدئولوژیک، اداری یا امنیتی، برخوردار باشند.

آموزش باکیفیت، رایگان و عادلانه باید در سراسر جهان برای همگان قابل دسترس باشد. تحقق این حق مستلزم وجود محیط‌زیستی سالم، صلح و امنیت جهانی، امنیت اقتصادی و اجتماعی، مدارس ایمن، زیرساخت‌های آموزشی مناسب، کار شایسته و امنیت شغلی پایدار برای تمامی کارکنان آموزش است. حق برخورداری از آموزش عمومی باید همواره، و به‌ویژه در شرایط بحران، مورد حفاظت و دفاع قرار گیرد؛ امروزه بحران‌های محیط‌زیستی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی درهم‌تنیده شده و از طریق فقر و تورم، جنگ، سرکوب اعتراضات، کمبود انرژی و بلایای طبیعی مانند سیل و زلزله، آموزش عمومی را به‌شدت مختل کرده‌اند.

با ابراز نگرانی شدید از اینکه:

سرکوب وحشیانه علیه جامعه و صنف معلمان در طول سال گذشته تشدید شده است. در جریان اعتراضات سال گذشته، این خشونت‌ها منجر به کشته شدن ۱۵ معلم و جان‌باختن ناگوار حداقل ۲۵۰ دانش‌آموز شده است. علاوه بر این، در طول سال تحصیلی گذشته ۸۸ معلم بازداشت و ۳۰ فرهنگی محاکمه شده‌اند و یک حکم تکان‌دهنده دو بار اعدام برای یک معلم صادر شده است. حداقل ۲۵۰ مورد نقض حقوق معلمان به صورت مصداقی و مستقیم توسط نهادهای امنیتی، وزارت آموزش و پرورش و قوه قضاییه صورت گرفته است؛ به طوری که بسیاری از موارد نقض حقوق، از جمله پرونده‌سازی، اخراج، انفصال از خدمت و ابطال رتبه‌بندی، توسط خود وزارت آموزش و پرورش به عنوان بازوی اجرایی سرکوب انجام شده است. این موارد مستندشده، جدا از فرآیندهای مستمر و چندلایه سرکوب معیشت، سلب حقوق قانونی و از بین بردن امنیت شغلی است که به صورت مداوم علیه فرهنگیان انجام می‌شود.

تورم فزاینده و مشکلات شدید اقتصادی، معیشت معلمان را به شدت فرسوده کرده است؛ این وضعیت برخی را به دلیل نبود امنیت شغلی مجبور به رها کردن این حرفه ساخته و شرایط کار شایسته و امنیت شغلی پایدار برای کارکنان آموزش را تضعیف کرده است. زنان معلم مانند سایر زنان به صورت سیستماتیک و چندلایه تحت سرکوب‌های شدید عقیدتی، اداری و امنیتی قرار دارند و از برخورداری برابر از حقوق حرفه‌ای و صنفی محروم می‌شوند.

حق آموزش عمومی، رایگان، عادلانه و غیرایدئولوژیک به صورت مداوم نقض می‌شود. ایران کشوری با تنوع زبانی، فرهنگی و مذهبی است، اما در آن حق آموزش به زبان مادری رعایت نمی‌شود، دانش‌آموزان دختر تحت تبعیض مضاعف‌اند. از سوی دیگر، روند سریع و بی‌رویه خصوصی‌سازی مدارس همچنان حق برخورداری از آموزش عمومی، عادلانه و رایگان را تهدید می‌کند. فقر و تورم و مشکلات شدید اقتصادی نیز دسترسی برابر به آموزش و تحقق حق آموزش عمومی را با موانع جدی مواجه کرده‌اند.

امنیت و تداوم آموزش در شرایط بحران، حق اساسی همگان است. حدود ۲۰۰ دانش‌آموز در طول حملات اسرائیل و آمریکا به خاک ایران کشته شده‌اند. مدارس، از جمله مدرسه‌ای در میناب مورد حمله قرار گرفته‌اند. مدارس به عنوان ابزار سیاسی مورد سوءاستفاده قرار گرفته یا به بهانه جنگ و بدون داشتن زیرساخت‌های مناسب، به اجبار ممکن است به شکل آنلاین مدیریت شوند. سرکوب و اعمال فشار امنیتی بر معلمان و دانش‌آموزان به خصوص در زمان اعتراضات، جان و روان آنها را در خطر قرار داده و آموزش را مختل می‌کند. کمبود انرژی، ضعف زیرساخت‌های آموزشی و

دیجیتال، و بحران‌های محیط‌زیستی و بلایای طبیعی مانند سیل و زلزله نیز در شرایط بحران، تداوم و کیفیت آموزش و امنیت دانش‌آموزان را تهدید می‌کنند.

بنابراین، دهمین کنفرانس منطقه‌ای آسیا-اقیانوسیه (EIAP) به طور اضطراری از دولت جمهوری اسلامی ایران می‌خواهد که:

سرکوب سیستماتیک تشکل‌های مستقل صنفی را متوقف کند، روند بازداشت، اخراج و پرونده‌سازی‌های اداری و قضایی برای فعالان صنفی را پایان دهد، فوراً اجرای احکام زندان و اعدام صادرشده علیه معلمان را متوقف و لغو کند، تمامی احکام صادره علیه فرهنگیان به بهانه‌های امنیت ملی را باطل و همه معلمان زندانی را بدون قید و شرط آزاد کند. همچنین حق قانونی معلمان برای سازماندهی مستقل در قالب «شورای هماهنگی» (CCITTA) و تشکل‌های عضو را مطابق با استانداردهای بین‌المللی کار و کنوانسیون ۸۷ سازمان بین‌المللی کار (ILO) به رسمیت بشناسد و تضمین کند.

با پایبندی کامل به «بیانیه مدارس امن»، تضمین کند که مدارس به عنوان فضاهاى امن و مناطق صلح باقی می‌مانند، به مداخله‌های نظامی و امنیتی در مؤسسات آموزشی پایان دهد و امنیت فیزیکی و روانی دانش‌آموزان و معلمان را تضمین کند. همچنین انتقال اجباری به آموزش آنلاین، به‌ویژه در شرایط جنگ، را متوقف کرده و به جای آن زیرساخت‌های آموزشی مناسب و امن، از جمله زیرساخت‌های لازم برای تداوم آموزش در شرایط بحران و کمبود انرژی، فراهم کند. دولت باید در برابر پیامدهای جنگ، بحران‌های محیط‌زیستی و بلایای طبیعی، تداوم آموزش و دسترسی کودکان به آموزش باکیفیت را تضمین و از مدارس و زیرساخت‌های آموزشی حفاظت کند.

تجاری‌سازی و خصوصی‌سازی اجباری آموزش را متوقف کند و به تعهد خود مبنی بر تأمین آموزش عمومی، باکیفیت، رایگان و عادلانه برای تمامی کودکان عمل نماید. حق آموزش به زبان مادری در کنار زبان رسمی کشور را به رسمیت بشناسد و برای رفع تبعیض‌های زبانی، فرهنگی، مذهبی، جنسیتی و جغرافیایی و تضمین دسترسی برابر به آموزش اقدام کند.

دستمزد شایسته، شرایط کار مناسب و امنیت شغلی پایدار را برای همه معلمان و کارکنان آموزش فراهم کند تا با بحران شدید هزینه‌های زندگی و فرسایش معیشت فرهنگیان مقابله شود و هیچ‌کس به دلیل نبود امنیت شغلی ناگزیر به ترک حرفه آموزش نشود. همچنین هرگونه سرکوب سیستماتیک و تبعیض‌آمیز علیه زنان معلم به بهانه‌های عقیدتی و حجاب، و هرگونه فشار اداری و امنیتی علیه آنان را فوراً متوقف سازد.

دهمین کنفرانس منطقه‌ای آسیا-اقیانوسیه (EIAP) همچنین از کمیته منطقه‌ای و سازمان‌های عضو درخواست می‌کند که:

فشارهای فوری بین‌المللی و دیپلماتیک را بر دولت ایران اعمال کنند و با استفاده از سازوکارهای سازمان ملل، یونسکو و سازمان بین‌المللی کار (ILO)، خواستار آزادی فوری فرهنگیان بازداشت‌شده، لغو کامل احکام اعدام صادره علیه همکارانمان، پایان سرکوب تشکل‌های مستقل صنفی و تضمین حقوق اساسی و صنفی معلمان و حق آموزش کودکان شوند.

کارزارهای همبستگی جهانی را تحت شعار «سازماندهی برای قدرت» بسیج کنند تا نقض حقوق و وضعیت معلمان و دانش‌آموزان در ایران را به طور فعال رصد و در سطح بین‌المللی منعکس نمایند و تضمین کنند که حقوق، جان و امنیت معلمان و دانش‌آموزان ایرانی به عنوان یک اولویت اصلی در جنبش بین‌المللی کارگری باقی بماند.

به علت محدودیت وقت بخش هایی از این قطعنامه توسط نماینده شورا در کنفرانس خوانده شد.

***گزارش نشست منطقه‌ای اقیانوس آرام درباره بررسی قطعنامه‌ها و اولویت‌های آموزشی**

در نشست منطقه‌ای اقیانوس آرام (اکتبر ۲۰۲۶)، اتحادیه‌های آموزشی با تمرکز بر قطعنامه آموزش اقلیمی، بر ضرورت به رسمیت شناختن دانش بومی و تلفیق آن با واقعیت‌های محلی و فرهنگی تأکید کردند. مشارکت‌کنندگان همچنین بر تقویت تفکر انتقادی با رویکرد استعمارزدایانه، حفاظت از میراث و زبان‌های بومی، افزایش مشارکت زنان و جوانان، و هماهنگی مواضع منطقه‌ای برای انعکاس اولویت‌های اقیانوس آرام در سیاست‌های بین‌المللی پافشاری نمودند.

موضوع: بررسی قطعنامه آموزش اقلیمی و سایر محورهای مطرح‌شده در نشست منطقه‌ای اقیانوس آرام

۱. مقدمه

نشست منطقه‌ای اقیانوس آرام با هدف بررسی موضوعات مهم مرتبط با اتحادیه‌های آموزشی، هماهنگی مواضع منطقه‌ای و انعکاس اولویت‌های کشورهای منطقه در کنفرانس برگزار شد. در این نشست، موضوعاتی از جمله نمایندگی منطقه‌ای، انتخابات، قطعنامه‌های کنفرانس، مسائل جوامع بومی، آموزش اقلیمی، حکمرانی، مشارکت زنان و جوانان و تقویت همکاری‌های منطقه‌ای مورد بحث قرار گرفت.

این نشست فرصتی برای اتحادیه‌های عضو فراهم کرد تا دیدگاه‌های خود را هماهنگ کرده و درباره چگونگی پیگیری تصمیم‌های کنفرانس در سطح منطقه‌ای تبادل نظر کنند.

۲. نمایندگی منطقه‌ای و انتخابات

یکی از محورهای نشست، بررسی موضوع نمایندگی منطقه اقیانوس آرام و مسائل مربوط به انتخابات بود. هماهنگی میان اتحادیه‌های عضو و اطمینان از انعکاس دیدگاه‌ها و اولویت‌های منطقه در تصمیم‌گیری‌های کنفرانس، از موضوعات مورد توجه این بخش بود.

۳. بررسی قطعنامه آموزش اقلیمی

مهم‌ترین موضوعی که در متن گزارش به‌طور مشخص به‌عنوان یک قطعنامه مطرح شده، قطعنامه آموزش اقلیمی بود. شرکت‌کنندگان درباره ضرورت ارتقای کیفیت آموزش تغییرات اقلیمی و ارتباط آن با واقعیت‌های محلی و فرهنگی جوامع بحث کردند.

تأکید شد که آموزش اقلیمی باید فراتر از انتقال اطلاعات عمومی باشد و دانش‌آموزان را برای شناخت آثار تغییرات اقلیمی و درک پیامدهای آن در محیط زندگی خود آماده کند.

۴. اصلاحیه قطعنامه و جایگاه دانش بومی

در جریان بررسی قطعنامه آموزش اقلیمی، شرکت‌کنندگان از اصلاحیه‌ای حمایت کردند که بر به رسمیت شناختن و محوریت بخشیدن به دانش بومی و روش‌های آموزشی جوامع بومی تأکید داشت.

هدف این اصلاحیه، تقویت آموزش اقلیمی با کیفیت از طریق توجه به دانش محلی، تجربه‌های نسل‌های گذشته و شرایط فرهنگی و اجتماعی هر جامعه بود. همچنین بر ضرورت پیوند دادن آموزش با واقعیت‌های محلی و تقویت تفکر انتقادی و استعمارزدایانه تأکید شد.

۵. حفاظت از زبان‌ها، فرهنگ و میراث بومی

یکی دیگر از محورهای مهم نشست، حفاظت از دانش و میراث فرهنگی جوامع بومی بود. شرکت‌کنندگان بر اهمیت حفظ زبان‌های بومی، موسیقی، سنت‌ها، شیوه‌های فرهنگی و میراث فکری تأکید کردند.

این موضوع با آموزش اقلیمی نیز ارتباط دارد؛ زیرا دانش و تجربه بومی می‌تواند در شناخت محیط طبیعی و سازگاری با تغییرات اقلیمی نقش داشته باشد. توجه به این میراث، به حفظ هویت فرهنگی و انتقال دانش میان نسل‌ها کمک می‌کند.

۶. تفکر انتقادی و استعمارزدایی از آموزش

در بحث‌های مرتبط با آموزش اقلیمی، بر اهمیت تقویت تفکر انتقادی و رویکرد استعمارزدایانه تأکید شد. این رویکرد خواستار آن است که دانش و دیدگاه‌های جوامع بومی در فرایند آموزش جایگاه شایسته‌ای داشته باشند و تنها به یک نوع دانش یا دیدگاه محدود نشویم.

همچنین آموزش باید زمینه پرسشگری، تحلیل اطلاعات و درک ارتباط تغییرات اقلیمی با شرایط اجتماعی، اقتصادی و محیطی جوامع را فراهم کند.

۷. حکمرانی و مدیریت منطقه‌ای

حکمرانی و مدیریت نیز از موضوعات ذکر شده در دستور کار نشست بود. در چارچوب کلی نشست، این محور در کنار نمایندگی، انتخابات و هماهنگی منطقه‌ای قرار داشت. بالین‌حال، متن اولیه جزئیات مشخصی درباره پیشنهادها یا تصمیم‌های مربوط به حکمرانی ارائه نمی‌کند.

۸. مشارکت زنان و جوانان

شرکت‌کنندگان بر اهمیت مشارکت دموکراتیک، رهبری فراگیر و فراهم کردن فرصت برای زنان و رهبران جوان تأکید کردند. حضور مؤثر این گروه‌ها در فرایندهای تصمیم‌گیری می‌تواند به تقویت نمایندگی و انعکاس بهتر نیازهای گوناگون در اتحادیه‌های آموزشی کمک کند.

همچنین تأکید شد که اولویت‌های فرهنگی و واقعیت‌های جوامع اقیانوس آرام باید در برنامه‌ها و سیاست‌های آموزشی منطقه‌ای و بین‌المللی منعکس شوند.

۹. همبستگی و همکاری میان اتحادیه‌ها

تقویت همبستگی منطقه‌ای و ارتباط مستمر میان اتحادیه‌های عضو از دیگر محورهای نشست بود. شرکت‌کنندگان بر ضرورت حفظ وحدت، تبادل اطلاعات و همکاری برای پیگیری تصمیم‌های کنفرانس تأکید کردند.

هدف این همکاری آن است که گفت‌وگوها و تصمیم‌های اتخاذشده به اقدامات عملی در اتحادیه‌های آموزشی منطقه اقیانوس آرام تبدیل شوند.

۱۰. انعکاس اولویت‌های اقیانوس آرام در سیاست‌های بین‌المللی

یکی از اهداف اصلی نشست، اطمینان از انعکاس نیازها و اولویت‌های منطقه اقیانوس آرام در کنفرانس و سیاست‌های گسترده‌تر اتحادیه‌های آموزشی بود. این موضوع شامل توجه به مسائل بومی، آموزش اقلیمی، مشارکت فراگیر و شرایط فرهنگی و اجتماعی منطقه می‌شود.

۱۱. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

نشست منطقه‌ای اقیانوس آرام مجموعه‌ای از موضوعات مرتبط با آموزش، نمایندگی، فرهنگ بومی و همکاری‌های منطقه‌ای را پوشش داد. در میان این موضوعات، قطعنامه آموزش اقلیمی و اصلاحیه مربوط به آن، تنها قطعنامه‌ای بود که در متن اولیه به‌طور مشخص توضیح داده شد.

مهم‌ترین تأکیدهای گزارش عبارت بودند از به‌رسمیت‌شناختن دانش بومی در آموزش اقلیمی، توجه به شرایط محلی، حفاظت از میراث فرهنگی، تقویت تفکر انتقادی، افزایش مشارکت زنان و جوانان و تحکیم همبستگی میان اتحادیه‌های آموزشی.

در پایان، بر ادامه همکاری میان اتحادیه‌های عضو و تبدیل بحث‌ها و تصمیم‌های کنفرانس به اقدامات عملی در منطقه تأکید شد.

***دومین روز اعتصاب نامحدود معلمان مدارس دولتی مادرید اسپانیا برای افزایش دستمزد، کاهش شمار دانش‌آموزان کلاس‌ها و بهبود شرایط کاری با تجمع مقابل اداره آموزش منطقه**

روز پنجشنبه 15 اکتبر در دومین روز اعتصاب نامحدود معلمان مدارس دولتی مادرید اسپانیا، هزاران معلم، دانش‌آموز و خانواده با تجمع مقابل اداره آموزش منطقه، خواستار افزایش بودجه آموزش عمومی و بهبود شرایط کار و تحصیل شدند.

این اعتصاب با فراخوان سندیکاهای CCOO، UGT، CGT، CNT و Solidaridad و Obrero همراهی گروه‌های معلمان برگزار شده است. حدود ۶۵ هزار معلم مدارس غیردانشگاهی که بیش از 666 هزار دانش‌آموز را آموزش می‌دهند، به این اعتصاب فراخوانده شده‌اند.

از مهم‌ترین مطالبات معلمان، افزایش ماهانه 600 یورو به دستمزدها، کاهش ساعات تدریس هفتگی به 17 ساعت در دوره متوسطه و 22 ساعت در ابتدایی، کاهش شمار دانش‌آموزان در کلاس‌ها، استخدام نیروی متخصص بیشتر و بهبود امکانات مدارس است. معلمان همچنین خواهان کاهش کارهای اداری و مقابله با جداسازی اجتماعی دانش‌آموزان میان مدارس دولتی و غیردولتی هستند.

درباره میزان مشارکت در اعتصاب نیز اختلاف وجود دارد: برگزارکنندگان میزان همراهی معلمان را در روز پنجشنبه 62 درصد اعلام کردند، در حالی که اداره آموزش منطقه این رقم را 32/2 درصد گزارش داد.

با ادامه اعتصاب نامحدود، سندیکاها خواستار مذاکره با دولت منطقه‌ای مادرید برای رسیدگی به مطالبات معلمان و تقویت آموزش عمومی شده‌اند.

***تظاهرات هزاران نفر در شهرهای مختلف کلمبیا با فراخوان اتحادیه‌های کارگری در اعتراض به سیاست‌های اقتصادی دولت، کاهش بودجه خدمات عمومی و تهدید حقوق کارگران؛ احتمال اعتصاب عمومی در ماه نوامبر**

روز چهارشنبه 14 اکتبر، هزاران نفر در بیش از ده شهر کلمبیا، از جمله بوگوتا، کالی و مدلین، در نخستین حرکت اعتراضی سراسری علیه دولت جدید این کشور به خیابان آمدند. این حرکت با فراخوان اتحادیه‌های کارگری و همراهی معلمان، دانشجویان، جوامع بومی و دیگر گروه‌های اجتماعی برگزار شد.

معترضان به سیاست‌های اقتصادی دولت و برنامه‌های کاهش هزینه‌های عمومی اعتراض داشتند و درباره عقب‌گرد در حقوق کارگران، حمایت‌های اجتماعی و دسترسی به آموزش عمومی و خدمات درمانی هشدار دادند. کاهش بودجه برخی نهادهای عمومی و تغییرات مورد نظر دولت در سیاست‌های اجتماعی نیز از محورهای اعتراض بود.

این تظاهرات در شرایطی برگزار شد که دولت، یک روز پیش از آن، مقررات تازه‌ای درباره مدیریت اعتراضات اجتماعی اعلام کرده بود که اختیارات پلیس را برای مداخله در برخی تجمعات افزایش می‌دهد. منتقدان این مقررات را تهدیدی برای حق اعتراض می‌دانند؛ دولت در مقابل، بر ضرورت جلوگیری از خشونت و اختلال در خدمات ضروری تأکید کرده است.

برپایه گزارش رسانه ای شده، برخی از رهبران مخالف دولت هشدار داده‌اند که اگر سیاست‌های کنونی ادامه یابد، ممکن است در ماه نوامبر اعتصاب عمومی سراسری برگزار شود. این اعتصاب هنوز قطعی اعلام نشده و در حد یک احتمال و هشدار سیاسی و اتحادیه‌ای است.

***اعتصاب سراسری کارگران بخش عمومی شیلی برای دفاع از امنیت شغلی، اجرای هفته کاری 40 ساعته و افزایش دستمزدها**

روز چهارشنبه 14 اکتبر، کارگران بخش عمومی شیلی در پاسخ به فراخوان اتحادیه‌های خود دست به اعتصاب سراسری زدند. این حرکت با برگزاری تظاهرات در مناطق مختلف کشور، از جمله تجمع گسترده در خیابان آلآمدا در پایتخت، سانتیاگو، همراه بود. اتحادیه ملی کارکنان دولت شیلی (ANEF) روز پنج‌شنبه اعلام کرد که هزاران کارگر در مناطق و استان‌های مختلف در این اعتصاب شرکت کردند.

این اعتصاب با هدف دفاع از امنیت شغلی، اجرای تعهدات دولت در زمینه بهبود شرایط کار و افزایش دستمزدها برگزار شد. اتحادیه‌ها سه محور اصلی را برای این حرکت اعتراضی اعلام کردند.

نخست، اتحادیه‌ها خواستار لغو یا بازنگری در تصمیم نهاد بازرسی کل کشور درباره اصل «اعتماد مشروع» شدند؛ اصلی که به گفته اتحادیه‌ها، تغییر در تفسیر و اجرای آن می‌تواند امنیت شغلی کارکنان دولت را تضعیف کند. اتحادیه‌ها بر ضرورت تقویت ثبات شغلی و جلوگیری از تصمیم‌هایی که موقعیت شغلی کارگران بخش عمومی را آسیب‌پذیرتر می‌کند، تأکید دارند.

دومین محور اعتراض، اجرای کامل برنامه کارگری مورد توافق و تعهدات پیشین دولت بود؛ از جمله گسترش دورکاری و پیشبرد کاهش ساعات کار هفتگی به 40 ساعت در بخش عمومی. اتحادیه‌ها تأکید کردند که تعهدات اعلام‌شده باید به مرحله اجرا برسد و به وعده‌های تحقق‌نیافته محدود نماند.

سومین مطالبه، افزایش دستمزدها به میزان 3 درصد بالاتر از شاخص انباشته تورم سالانه بود؛ افزایشی که از نظر اتحادیه‌ها برای بهبود قدرت خرید و جبران فشارهای اقتصادی بر زندگی کارگران بخش عمومی ضرورت دارد.

در جریان این اعتصاب، مسئولان اتحادیه ملی کارکنان دولت شیلی و نمایندگان تشکل‌های وابسته به اتحادیه واحد کارگران شیلی (CUT) با حضور در برابر برخی نهادهای دولتی، از جمله وزارتخانه‌های کشاورزی و دارایی و سازمان ملی حمایت از مصرف‌کننده، بر مطالبات کارگران تأکید کردند.

خوزه پرز دبی، رئیس اتحادیه ملی کارکنان دولت شیلی، از وزیر کار خواست در قبال مطالبات کارگران بخش عمومی موضع روشنی اتخاذ کند. کارلوس اینسونزا، هماهنگ‌کننده میز مذاکره بخش عمومی وابسته به CUT، و داوید آکونیا، رئیس این اتحادیه، نیز از دولت خواستند پاسخ

رضایت بخشی به مطالبات ارائه دهد و هشدار دادند که در صورت بی پاسخ ماندن خواسته ها، اقدامات اعتراضی می تواند گسترش یابد.

اتحادیه ملی کارکنان دولت شیلی در بیانیه روز 15 اکتبر، ضمن قدردانی از مشارکت کارگران در سطح ملی، منطقه ای و استانی، اعلام کرد که پیگیری مطالبات و آمادگی برای فراخوان های بعدی ادامه خواهد یافت.

***محمود صالحی: رفیق محمود سهامی زاده (مزره) در بیمارستانی از تبریز برای همیشه ما را تنها گذاشت**

روز چهارشنبه مورخه ۱۴۰۵/۷/۲۳ در یک خبر غیره منتظره مطلع شدم که رفیق انقلابی، رفیق محمود سهامی زاده (مزره) در بیمارستانی از تبریز برای همیشه ما را تنها گذاشت. مرگ رفیق محمود برای من و همه کسانی که چندین سال از عمر مفید خود را در زندانهای جمهوری اسلامی سپری کردند، سخت و شوکه کننده بود. رفیق محمود یار روزهای سختی بود که هیچ کدام از زندانیان ده شست انتظار نداشتند که آفتاب روز بعد را مشاهده کنند. آن زمان به دلیل بمباران هر روزه شهر سقز ما را به زیر زمین دخانیات سقز منتقل کردند تا از کشتن با بمب های صدام حسین در امان باشیم. زندان دخانیات توسط تعدادی از توابان از ۵ بند و چندین سلول انفرادی به اضافه بند زنان ساخته شد. هر کدام از توابان حکم یک دادستان را داشتند. (البته برای توالی رفتن، حمام رفتن و شستن ظروف غذا) توابان زندان دخانیات فشار زیادی به زندانیان آورده بودند و همه زندانیان از این فشارها معترض بودند. اما صدایشان به هیچ کجا نمی رسید و رئیس زندان (مرتضی) آنها را آزاد گذاشته بود که با زندانیان نهایت خشونت را انجام دهند. داخل زندان دخانیات یک بند بنام بند چهار وجود داشت که هر کسی از بندهای دیگر مشکلی برای توابان به وجود می آورد، او را به بند چهار تبعید می کردند. (توضیح: مسئولان زندان تعدادی از توابان و لمپنهای زندان را در بند چهار جمع کرده بودند تا با زندانیانی که به این بند تبعید می شدند، برخورد فیزیکی کنند). من و محمود حسنی در بند

۵ به دلیل اینکه با توابعان درگیر شده بودیم به بند چهار تبعید شدیم. وقتی وارد بند چهار شدیم اولین کسی که از ما استقبال کرد رفیق محمود سهامی زاده بود. کاک محمود برای ما توضیح داد که شرایط این بند چگونه است و هر کسی نفس بکشید توسط این افراد او را کتک کاری می کنند. ملاقات من و محمود حسنی قطع بود. یک روز که ملاقات بود و من تنها در بند مانده بودم. تعدادی از توابعان فارس که در بند مانده بودند با یک زندانی بنام مجید فیضی (مولان آباد) درگیر شدند و مجید اظهار کرد که شب گذشته توابعان فارس روی دنده های او راه رفتن و چند تا از دنده های او شکسته است. من نیز به محض شنیدن صحبت های مجید به فردی که مجید رو به او صحبت می کرد، حمله کردم و او که از من قدرت بیشتری داشت، زمین زدم و تا توابعان دیگر رسیدن حسابی او را کتک کاری کردم. با رسیدن توابعان دیگر محمود حسنی و محمود سهامی زاده نیز رسیدن. محمود حسنی و محمود سهامی نیز درگیر شدند. چون محمود سهامی سابقه درگیری نداشتند من و محمود حسنی را به سالن منتقل کردند و چندین ساعت ما را روی یک پا قرار دادند.

وقتی ما را به بند چهار تبعید کردند و ما با توابعان فارس درگیر شدیم. ما را سر یک پا قرار دادند و چند نفر توابعان مواظب ما بودند. غروب چند نفر از توابعان کورد آمدند و به ما گفتند: اگر خوب توابعان فارس را ادب کردید، ما کاری خواهیم کرد که به بند خود برگردید. من و زنده یاد محمود حسنی گفتیم که خوب آنها را ادب کردیم. (توضیح: آن زمان توابعان کورد و توابعان فارس برای قدرت خود با هم درگیر بودند.) من به دلیل اینکه چندین ساعت سر یک پا نگه داشته بودم. کلیه هایم خون ریزی کرد و همان شب من را به بهداری زندان منتقل کردند. روز بعد رئیس زندان رفیق محمود سهامی را به دفتر خود احضار کرد و آنجا به او گفته بود، شما ها داخل بند تشکیلات برای کومه له درست کردید. اگر به این فعالیت ها ادامه دهید مثل محمود حسین علی شماها را اعدام خواهیم کرد. فکر نکنید چون حبس دارید می توانید هر غلطی بکنید. رفیق محمود سهامی به بند برگشت و تهدید های مرتضی را برای من و محمود حسنی تعریف کرد. چند روز بعد من را به بند ۵ برگرداندند و محمود حسنی را به بند ۲ فرستادند. به این ترتیب ما را از هم جدا کردند. (توضیح: محمود حسین علی اهل بوکان بود و به اتهام مجاهدین به ۱۰ سال حبس محکوم شده بود. اما وقتی زندانیان اعدامی را جهت اجرای حکم بردند. محمود حسین علی نیز برای اینکه جو رعب و وحشت در داخل زندان به وجود بیاورند همراه اعدامی ها بردند. بعد از این واقعه جو زندان به اندازه ای سنگین شده بود که همه زندانیان نگران آن بودند که همگی اعدام شویم. خوشبختانه بعد از چند ماه محمود حسین علی را به زندان برگرداندند.

***جان باختن 3 کارگر مقنی در ارومیه بر اثر گاز گرفتگی**

روز پنج شنبه 23 مهر، 3 کارگر مقنی حین کار در یک چاه آب در جاده دریای ارومیه دچار مسمومیت گازی شدند و جان خود را از دست دادند.

بنابه گزارش رسانه ای شده، یک کارگر حین کار تعمیر پمپ شناور در چاه آب بر اثر تجمع گازهای سمی و کمبود اکسیژن دچار خفگی شد. دو کارگر دیگر که برای کمک به او وارد چاه شدند آن ها هم بر اثر استنشاق گازهای موجود در فضای بسته دچار مسمومیت شدند و جان خود را از دست دادند.

***جان باختن یک کارگر معدن روباز خاک کاشی اردکان در حادثه ریزش**

روز پنج شنبه 23 مهر، یک کارگر معدن روباز خاک کاشی واقع در محدوده روستای توت
شهرستان اردکان بر اثر ریزش معدن زیر تلی از آوار گرفتار شد و جان باخت.

akhbarkargari2468@gmail.com